

Ett besök i Paraguay

Tänk vad dagarna går. Helt plötsligt satt vi i taxin kl. 4 på morgonen den 22/12 på väg till Arlanda. Vårt mål var Loma Plata i Chaco, norra Paraguay. Vi skulle under nästan 3 veckor hälsa på vår dotter Linda och hennes man Helmut Hiebert.

Flygresa och bagage

Efter några timmars försening så kom vi iväg mot Paris. Här fick vi bara en halvtimme på oss att byta. Det blev kapplöpning genom hela flygplatsen. 12 timmar senare var vi i Sao Paulo, Brasilien. Återigen ett försenat flyg, så vi kom fram mitt i natten till huvudstaden Asuncion i Paraguay. Där mötte Linda och Helmut. Några resväskor dök dock inte upp.

Vi fick sova hos ett sydafrikanskt par som Linda känner sedan tiden i Asuncion. Ett pensionerat par som för 18 år

sedan flydde från Sydafrika under jordreformen där, ett intressant livsöde. Det var över 30 grader varmt men tack vare luftkonditioneringen så kunde vi sova några timmar.

Inte heller nästa dag dök det upp några väskor utan vi fick övernatta ännu en natt. Nu hade vi kommit till den 24/12 och vi gjorde ett nytt försök på flygplatsen. Tre av våra fyra väskor hade kommit. Den fjärde, som innehöll allt Linda beställt ifrån Sverige kom till rätta först efter nyår.

Bilresa i torrt landskap

Vi åkte till Loma Plata, som ligger ca 45 mil nordväst om huvudstaden Asuncion. Resan tar ca 5-6 timmar. Det är en "stad" på 10.000 invånare och en tysk menonitkoloni (en protestantisk, pacifistisk församlingsrörelse från 1500-talet).

Det var ett annorlunda landskap som vi passerade. Allt är platt. Det är ganska torrt och man ser en hel del fattiga människor som bor utefter vägen. Längs vägkanterna rörde sig både hundar, getter och kor. När vi kom

upp i den norra delen mötte oss ett mycket torrt landskap. Det regnar sällan i detta område. Huvudvägen norrut är asfalterad och hyfsat rak, men inte i så gott skick. Det är dock enda vägen i Paraguay som är asfalterad. Inte ens i städerna är de asfalterade. Paraguays bästa grusvägar är som våra sämsta. Det är mera sand- än grusvägar. Dessa förstörs väldigt mycket när det regnar och blir bitvis hala. De flesta som bor i denna del av landet har 4-hjulsdrivna bilar. Med en vanlig bil är det emellanåt omöjligt att ta sig fram.

Helgfirande

I Paraguay firar man inte julafton, utan man har firandet på juldagen. Det var dock inte lätt att få julstämning i 39 graders värme. Linda, Helmut, May och jag firade julafton hemma hos dem. Juldagen firade vi hos Helmut's föräldrar tillsammans med Helmut's syskon med familjer. Det blev en stor samling. Julmiddagen bestod av kyckling med tillbehör. Julskinka äter man inte i Paraguay. Helmut's föräldrar bor på en gård, 45 minuters bilfärd utanför Loma Plata.

Det var både torrt och väldigt varmt under alla dagarna vi var där. Temperaturen låg strax under 40 grader. Vi hade ett par dagar med upp till 45 grader. På dagarna orkade man inte göra så väldigt mycket men på kvällarna träffade vi Lindas och Helmut's vänner och grillade kött eller åt Paraguansk gryta.

Livet på en farm

Under nyår blev vi bjudna till Helmut's moster och morbrors ranch, 2 tim resa NO, 6 mil från gränsen till Brasilien. Den låg väldigt fint vid en sjö. När vi kom var det fullt av vita storkar på ena

sjösidan och det tjuvtradede av olika djur och fåglar som ex vis papegojor. Där träffade vi hela den delen av släkten. Vi var kvar själva för att övernatta till nästa dag. Helmut hade lovat morbrodern att vakta ranchen, då de fasta arbetarna (indianer) hade fått ledigt under helgen. Getterna låstes in i inhägnad under natten, då två pumor hade skjutits veckorna innan, pga de hade tagit tamboskap. På kvällen när vi satt ute på altanen i mörkret, lyste Helmut med en lampa mot sjön. Där lyste ögonen av åtta krokodiler tillsammans med eldflugor och allehanda ljud från djur, bl a sjungande grodor. På morgonen kl 07.00 rapporterade han, som brukligt är varje morgon, via radio till morbrodern att allt var väl, telefonkommunikation fungerade ej där.

Indianer och integration

En lördag var vi ute i ett indianreservat. En sammanslutning inom Menoniterna som heter Asim jobbar med att integrera indianerna i samhället för att få bort problemen med arbetslöshet, droger och alkohol. En kamrat till Helmut är projektledare och guidade oss runt i de två indianreservaten. Man har byggt upp självförsörjande kooperativ med sjukhus och skolor.

Fortsättning sidan 15

Fortsättning från sid 11 - Ett besök i Paraguay

Även en affär har man hjälpt till med och depå med redskap och maskiner som kan lånas. Det var verkligen intressant att se hur indianerna levde sitt nya moderna liv. Husen var väldigt enkla, en del bara med ett plåttak och presenningar som väggar, men utanför en del hus fanns en parabol och man hade TV, mobiltelefon och en motorcykel. Material till husen får de, men får själva bygga upp dem och de prioriterade olika vad som behövdes.

Stadsmiljö och vatten

Staden Loma Plata består mest av villor och industrier. Det var inte lätt att hitta affärerna. Inga skyltfönster fanns, utan det är ett "hål i väggen", alltså dörren och innanför är det en modern butik.

Folket är väldigt gästfria och vänliga så vi fick många trevliga stunder tillsammans.

Vatten är ett ständigt problem. Dricksvattnet samlar man via taken under regnperioden och leder ner det i gjutna brunnar. Sedan filtrerar man det och använder det till både dricksvatten och duschning mm. Vattnet som man kan ta ur jorden är salt och innehåller kemikalier så det kan man bara använda till toaletterna, inte ens till vattning är det användbart.

Kyrkor och språkgrupper

De tre söndagarna vi var där besökte vi tre olika kyrkor. På juldagen en *mennonitkyrka*, där Linda sjöng i kören. Det var tre olika sätt att ha gudstjänst på. Den första kyrkan var tyskspråkig och relativt stel i sin framtoning. Den andra var vad man kallade *Hallelulia Kirche*, lite mer åt det håll våra frikyrkor är. I denna kyrka talade man Plattidge, en tyska som är helt omöjlig att förstå. I *Latinokyrkan* talades det spanska och gudstjänsten var väldigt lättsamma med mycket sång.

Landet Paraguays språk är spanska men i distrikten i norr där Mennoniterna finns har man tyska som språk. Vi besökte staden Filadelfia där en sväger till Helmut arbetar på radiostationen, han guidade oss runt bland tre olika sändningsrum, på tyska, på plattyska och på spanska.

Allt som är roligt tar ju så småningom slut, så även denna äventyrliga resa. Den 8/1 satt vi åter på flyget och 1,5 dygn senare landade vi på Arlanda.

May och Sven-Olof Melander

